

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnium Generalium Et Provincialium Collectio Regia

Ab anno CCCCLII. ad annum CCCCLXXX.

Parisiis, 1644

Titvli Sententiarvm.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14918

Cælestinus
quando
pontifica-
tum ade-
ptus fue-
rit?

Theodo-
sius impe-
rator reli-
gionis de-
fensor.

Africa vin-
dicta diui-
na a barba-
ris vasta-
tur.

Burgun-
diones &
Hiberni ad
fidem Christi
conuersi.
Laurentii
Vallæ in
Cælestini
calumnia.

Quamdiu
sedem te-
nuerit?

^a *Cælestinus.*] Cum post obitum Bonifacii sedes dies 9. vacasset, tertio Nonas Nouembris, anno Christi 423. Theodosii imperatoris 16. Cælestinus, *sine vlla plebis sua defensione*, inquit August. epist. 261. *creatus est pontifex*, quamquam ii, qui Eulalii factionis erant, in schismate perseuerarint, nec vlllo pacto cum Cælestino communicare voluerint. Theodosius pietatis & religionis amantissimus imperator, propter impugnatas hæreses, & catholicam fidem defensam, singulari Dei beneficio omnium tyrannorum metu ac periculo liberatus fuit. Africa Arianæ perfidiæ tenacissima, & acerbissima catholicorum persecutrix, occulto Dei iudicio a Vandalis aliisque barbaris incensa, direpta & vastata, centum deinceps annorum spatium sub barbarico iugo permanfit. Auctoritate huius pontificis Britannia, Scotia, & Italia, a Pelagiana, orientales ecclesiæ, a Nestoriana hæresi sunt expurgatæ, Burgundiones & Hiberni ad fidem Christi conuersi. Quam inepte itaque vnus Laurentius Valla Grammaticus, ecclesiasticarum rerum plane ignarus, Cælestinum papam, qui primus omnium Nestorium Romæ damnauit, & per legatos ab œcumenica Synodo Ephesina æque eiiciendum curauit, eiusdem Nestorii hæresibus infectum fuisse asseruerit, nemo non intelligit. Hæc ex Prospero, Beda, Baron. anno 423. & sequentibus.

^b *Sedit annis octo, mensibus 10. diebus 17.*] Octauo Idus Aprilis, anno 432. defunctus, ab exordio sedis, vsque ad diem obitus, mensibus dumtaxat quinque, & diebus tribus post octennium absolutum, sedem tenuisse potuit. Baronius prædicto loco.

PRÆTERITORVM
SEDIS APOSTOLICÆ EPISCOPORVM
AUCTORITATES

de gratia Dei & libero voluntatis arbitrio.

TITVLI SENTENTIARVM.

I. Quod Adam omnes homines le-
serit, nec quemquam nisi gratia
posse saluari.	VI. Quod omnis sancta cogitatio,
& motus pie voluntatis ex Deo
sit.
II. Quod nemo sit bonus suis viri-
bus, nisi participatione eius qui
solus est bonus.	VII. Quod gratia Dei non solum
peccata dimittat, sed etiam adiu-
uat ne committantur, & præstat
vt lex impleatur, non sicut ait
Pelagius facile, quasi sine gratia
Dei difficilius possit impleri.
III. Quod nisi gratia Dei continua
inuemur, insidias diaboli supe-
rare non possumus.	VIII. Quod præter statuta sedis a-
postolica, omnes orationes ecclesiæ
IV. Quod per Christum libero bene-
vitamur arbitrio.	
V. Quod omnia sanctorum meri-
ta dona sint Dei.	

Christi gratiam resonant, qua
genus humanum ab æterna dam-
natione reparatur.

exsufflatione, spiritus ab eis abi-
guntur immundi.

IX. Quod gratiam Dei etiam ba-
ptizandorum testetur instituta
purgatio, cum exorcismis, &

X. Quod profundiores quaestiones nec
contemnenda sint, nec penitus
asserenda.

QVIA nonnulli, qui catholico nomine gloriantur, in
damnatis hæreticorum sensibus, seu prauitate, seu
imperitia demorantes, piissimis disputatoribus obuiare
presumunt; & cum Pelagium atque Cælestium anathe-
matizare non dubitent, magistris tamen nostris, tam-
quam necessarium modum excefferint, obloquuntur,
eaque tantummodo sequi & probare profitentur, quæ
sacratissima beati apostoli sedes Petri contra inimicos gra-
tiæ Dei per ministerium presulum suorum sanxit & do-
cuit. Necessarium igitur fuit diligenter inquirere, quid re-
ctores Romanæ ecclesiæ de hæresi, quæ eorum tempori-
bus exorta fuerat, iudicauerint, & contra nocentissimos
liberi arbitrii defensores, quid de gratia Dei sentiendum
esse censuerint: ita vt etiam Africanorum Conciliorum
quasdam sententias iungeremus, quas utique suas fece-
runt apostolici antistites cum probarunt. Vt ergo plenius
qui in aliquo dubitant instruantur, constitutiones sancto-
rum patrum compendioso manifestemus indiculo. Quod
si quis non nimium est contentiosus, agnoscat omnium
disputationum connexionem ex hac subditarum auctori-
tatum breuitate pendere, nullamque sibi contradictionis
supereffe rationem, si cum catholicis credat, & dicat,

I.

In præuaricatione Adæ omnes homines naturalem pos-
sibilitatem & innocentiam perdidisse, & neminem de
profundo illius ruinæ per liberum arbitrium posse con-
surgere, nisi eum gratia Dei miserantis erexerit, pronun-
tiante beatæ memoriæ Innocentio papa, atque dicente
in epistola ad Carthaginense Concilium: *Liberum enim ar-
bitrium olim ille perpessus, dum suis inconsultius utitur bonis, ca-
dens in præuaricationis profunda demersus est, & nihil quemad-
modum exinde resurgere posset inuenit: suaque in æternum liber-
tate deceptus, huic ruinæ subiacuisset oppressus, nisi eum postea
Christi per suam gratiam releuasset aduentus, qui per nouæ rege-*

Epistola 31.
In requi-
rendis.